

Kniha Zjevení. Prolog. Zjevení 1:1-8.

Tajemství Bible - L. Hodač

V prvních třech verších prologu Autor nejdříve oznamuje název knihy. Pak sděluje důvod pro napsání této knihy. Poté dává několik základních informací o skutečném autorovi knihy a hovoří o tom jak byla kniha Zjevení předána a jak by se měla číst.

Zjevení 1:1-3 ¹**Zjevení Ježíše Krista**, které mu dal Bůh, aby svým otrokům ukázal, **co se má brzy stát**. On to prostřednictvím svého anděla **naznačil** (lepší překlad **oznámil**) svému otroku Janovi. ²Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co uviděl. ³Blahoslavený, kdo předčítá, i ti, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají, co je v něm zapsáno, neboť ten čas je blízko.

Výklad prvního verše.

¹**Zjevení Ježíše Krista**, které mu dal Bůh, aby svým otrokům ukázal, **co se má brzy stát**. On to prostřednictvím svého anděla **naznačil** (lepší překlad **oznámil**) svému otroku Janovi.

Jan začíná tuto knihu slovy, **Zjevení Ježíše Krista**, což je zároveň název celé knihy. To můžeme chápat dvěma způsoby. Vize byly dány Janovi Ježíšem Kristem a zároveň je Ježíš Kristus osobou, která je zde zjevena. Zjevení se v řečtině řekne Apocalupsis, což znamená odhalení nebo odkrytí. Kniha Zjevení tedy odkrývá to, co Ježíš Kristus dělá pro svoji církev po svém nanebevzetí. Jméno Ježíš – Iesous znamená Jehovah je spása. Kristus – Christos znamená pomazaný. Kniha Zjevení je stejně jako Starý zákon svědectvím o Ježíši Kristu.

Jan 5:39 Zkoumáte Písma, protože se domníváte, že v nich máte věčný život, a právě ona svědčí o mně.

Kniha Zjevení začíná tam, kde končí čtyři evangelia. V evangeliích je Ježíš Kristus popsán jako muž z Nazaretu, tedy spíše jako lidská bytost. Kniha Zjevení ovšem odhaluje, že se Ježíš Kristus po svém nanebevzetí posadil jako Vládce vesmíru po pravici svého Otce. Už není mužem bolestí, ale je Králem a Pánem celého vesmíru. Čtenář této knihy musí pochopit, že tato kniha není zjevením jen nějakých strašlivých událostí, jako jsou různé přírodní katastrofy, pronásledování, bitva Armagedon, sedm posledních ran nebo popis šelem, ale je to především zjevení Ježíše Krista a Jeho vůle pro Jeho církev. Kniha Zjevení vykresluje Krista způsobem, který nikde jinde v Bibli nenajdeme. Zdůrazňuje skutečnost, že On je ten, který věčně žije. Je to On, který překonal smrt a hrob. Nikdy nezapomene na svůj věrný lid, i když prožívá pronásledování a někdy i mučednickou smrt. Oni vítězí a On jim jednoho dne dá vítěznou korunu života.

Všimněme si, že je to Bůh Otec, který svěřuje toto poselství svému Synu. On pak andělu, anděl Janovi a Jan Božimu lidu. Jakoby se celé nebe podílelo na tomto poselství. Ježíš je Alfa a Omega, počátek i konec, první a poslední.

Zjevení 21:6 A řekl mi: „ Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života.

Zjevení 22:13 Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.

Zjevení 1:17 Když jsem jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I položil na mne svou

pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední.“

Zjevení 2:8 Andělu sboru ve Smyrně napiš: Toto praví ten první a poslední, který byl mrtev a ožil.

Jan také zmiňuje důvod, proč byla tato kniha napsána. Důvodem je, že Bůh chce ukázat svému lidu věci, **kteřé se musí brzy stát**. Tato fráze poukazuje na knihu Daniel 2:28-29. Kde Daniel vysvětluje králi Nebúkadnesarovi, že v nebi existuje Bůh, který zjevuje tajemství budoucnosti.

Daniel 2:28-29 ²⁸Avšak jest Bůh na nebesích, zjevující tajemství – a ten králi Nebúkadnesarovi sdělil, **co se stane v budoucích dnech**. Tvůj sen a vidění, která jsi ve svém nitru měl na loži, byla tato: ²⁹Když jsi, králi, ležel na lůžku, přemýšlel jsi o tom, **co se bude dít v budoucnu**, a Ten, který zjevuje tajemství, ti **ukázal, co se stane**.

Na Olivetské hoře Ježíš poukazuje na věci, které se musejí stát před Jeho druhým příchodem.

Matouš 24:6 Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno musí nastat, ale to ještě není konec.

Marek 13:7 Když uslyšíte o válkách a válečné zvěsti, neděste se, musí to nastat, ale ještě nebude konec.

Lukáš 21:9 Když byste uslyšeli o válkách a nepokojích, nevyděste se. Neboť to musí nejprve nastat, ale konec nebude hned.

Jan v knize Zjevení ujišťuje čtenáře, že Bůh naplní všechna proroctví, která předpověděl prorok Daniel. Skutečnost, že se některé události musí stát před koncem tohoto světa, naznačuje, že dějiny neprobíhají náhodně. Všechno se do posledního důsledku odehrává podle plánu, který měl Bůh už od pradávna.

Možná nás irituje slovo brzy. Kniha Zjevení byla přece napsána před přibližně 1900 lety. Apoštol Jan se zde nezaměřuje na finální naplnění proroctví, ale na začátek naplňování proroctví. A to se začalo naplňovat už pro věřící křesťany prvního století. V období mezi ukřižováním Ježíše a Jeho druhým příchodem se musejí určité věci stát, aby se naplnila Boží vůle. Kniha Zjevení vysvětluje, proč a jak se tyto události naplní. Informace, které se týkají spásy člověka a jeho vstupu do Božího království, jsou v proroctví člověku zjeveny. Některá tajemství, ale přísluší jenom Bohu.

Deuteronomium 29:28 Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, odhalené pak nám a našim synům až navěky, abychom plnili všechna slova tohoto zákona.

Matouš 24:36 O tom dni a hodině nikdo neví, ani andělé nebes, ani Syn, jenom sám Otec.

Skutky 1:7 Řekl jim: Nepřísluší vám poznat časy a doby, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci.

Slovo brzy musí být také chápáno z Boží perspektivy, pro Něj je tisíc let jako jeden den.

2. List Petrův 3:8 Tato jedna věc ať vám není skryta, milovaní, že jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.

Po ukřižování Pána Ježíše vstoupilo naplnění Božího plánu pokud se týká planety země, do poslední fáze. Z Boží perspektivy je tedy čas blízko, satan má, ale málo času.

Zjevení 12:10-12 ¹⁰A uslyšel jsem mocný hlas v nebi, který říkal: „Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je obviňoval před naším Bohem dnem i nocí. ¹¹Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví, a nemilovali svou duši až na smrt. ¹²Proto se radujte, nebesa a vy, kdo v nich přebýváte. Běda zemi a moři, neboť k vám sestoupil Ďábel s velikou zuřivostí: ví, že má málo času.

Na kříži byl poražen. Chápe, že mu zbývá málo času a proto dělá všemožné, aby zabránil naplnění Božího plánu pro tento svět. A slovo brzy má zvláštní význam pro lidi na zemi. My nevíme, kdy Ježíš přijde, jestli dnes nebo zítra. Ale musíme být připraveni v každém okamžiku, spíše nyní, než v budoucnosti. Čtenář Apokalypsy má chápat blízkost druhého příchodu v jeho vlastní době. Ježíšův příchod byl brzký dokonce v Janově době a poté v každé další generaci.

Jan dále odhaluje, že zjevení bylo český překlad naznačeno – řecky semaino – označit – oznámeno – Ježíšem Kristem. Myšlenka je, že Bůh použije prorockou symbolickou – obrazovou řeč při popisu událostí. Předpovězené události sami o sobě jsou skutečné a doslovné, ale Janovi byli ukázány v symbolické řeči. Čtenář dnešní doby musí chápat, že poselství v mnohých částech knihy Zjevení nelze chápat doslovně, ale je nutné symboly interpretovat. Je nutné chápat, že proroctví knihy Zjevení bylo komunikováno v jazyce, čase a místu kdy inspirovaný autor žil. Symboly a obrazy byly všeobecně chápány křesťany, kteří žili v prvním století v malé Asii. Použitý jazyk reflektoval jejich každodenní realitu historického, sociálního, kulturního a náboženského prostředí. Použité symboly oslovovaly a oslovují dodnes nejenom intelekt, ale i emoce čtenáře nebo posluchače.

Při studiu této knihy zjistíme, že použité symboly najdeme ve starém zákoně. Objevují se jména jako Jezábel, Mojžíš, David, Sodoma, Egypt, Babylon, Jeruzalém, řeka Eufrat, hora Sion, beránek, kobylinky, propast, chrám a předměty, které v něm byly, aj. Proto, když chceme pochopit knihu Zjevení, musíme věnovat velkou pozornost Starému zákonu jako zdroje, ze kterého Jan čerpal.

Výklad druhého verše.

²Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co uviděl.

Knihy Zjevení je autorizována Bohem a ne Apoštolem Janem. V textu je použito řecké slovo martureos – svědek. Jan je tedy jenom svědek toho, co viděl. Když Kristus zprostředkovává Boží slovo prorokovi, tak se toto slovo stává svědectvím Ježíše Krista. Podle Zjevení 19:10 je svědectví Ježíše duch proroctví. Jan tedy pod vlivem Ducha Svatého napsal svědectví Ježíšovo a předal ho Božímu lidu jako prorocké slovo. Knihy Zjevení je tedy prorocká kniha, která by měla být interpretována stejným způsobem jako Starozákonní prorocké knihy.

Výklad třetího verše.

³**Blahoslavený**, kdo **předčítá**, i ti, kdo **slyší** slova tohoto proroctví a **zachovávají**, co je v něm zapsáno, neboť ten **čas je blízko**.

Tento verš je první ze sedmi blahoslavenství nebo požehnání, řecky makarios, která najdeme v knize Zjevení. Další následují ve

Zjevení 14:13 Potom jsem uslyšel hlas z nebe: "Piš: ‚Blaze mrtvým, kteří od této chvíle umírají v Pánu.‘ Ano, praví Duch, ať si odpočinou od své námahy; vždyť jejich skutky je provázejí."

Zjevení 16:15 "Hle, přicházím jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svá roucha, aby nechodil nahý a nebyla vidět jeho hanba."

Zjevení 19:9 Tehdy mi řekl: "Piš: Blaze těm, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební večeři." A dodal: "Toto jsou pravá Boží slova."

Zjevení 20:6 Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.

Zjevení 22:7 "Hle, přijdu brzy! Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy."

Zjevení 22:14 Blaze těm, kteří perou svá roucha, aby měli přístup ke stromu života a mohli vejít branami do města.

Některé překlady tedy znějí: **požehnaný je ten, kdo čte**...požehnaný v Bibli znamená být šťastný. Všimněme si toho, že nestačí jenom číst a poslouchat proroctví této knihy, ale je nutné se jich i držet. Tedy žít a jednat podle zjevené Boží vůle. Boží požehnání se vztahuje jenom na ty, kteří čtou, slyší a jednají podle toho, co jim Hospodin řekl.

Zjevení 22:7 Hle přijdu brzy! Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy.

Není to náhodou že v knize Zjevení nalezneme 7 požehnání. Číslo 7 naznačuje v této souvislosti plnost Božího požehnání pro každého křesťana.

Popis doby konce a posledních událostí v knize Zjevení vzbuzuje na jedné straně obavu, na druhé straně ale neustále připomíná Božimu lidu že Ježíš Kristus vždy je a bude s nimi až do konce časů. Pro slovo čas je zde použito řecké slovo Kairos což naznačuje určitý bod v čase oproti slovu Chronos se kterým se ještě setkáme které znamená časový úsek. Je to tedy už teď, kdy potřebujeme všechna tato požehnání. Nebo lépe řečeno plnost Božího požehnání.

Zjevení 1:4-6 Pozdravy a oslavení Boha.

Zjevení 1:4-6 ⁴Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který je, který byl a který přichází, a od sedmi duchů před jeho trůnem, ⁵a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval, který nás osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví ⁶a který nás učinil králi a kněžími svému Bohu a Otci - jemu buď sláva a moc na věky věků. Amen.

Výklad čtvrtého verše.

⁴Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od Toho, který je, který byl a který přichází, a od sedmi duchů před jeho trůnem,

To, že se apoštol Jan představuje 7 církvím v Asii pouze jménem Jan naznačuje, že ho všichni velmi dobře znali. Jeho jméno stačí jako svědectví o autenticitě dopisu. Dopisy jsou adresovány sedmi církvím v Asii. Číslo 7 je v Bibli číslem plnosti. Z toho vyplývá, že dopisy byly napsány nejenom 7 konkrétním církvím které jsou později vyjmenovány, ale všem křesťanským sborům v Janově době, a zároveň ještě celé církvi ve všech dobách. Všechny sedm dopisů totiž končí slovy **Zjevení 2:7, 11, 17, 29 / 3:6, 13, 22** Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím:

Fráze **milost vám a pokoj** byla používána jako pozdrav ve většině dopisů Nového zákona. Je to ale více, než jenom pozdrav. Milost je Boží postoj vůči člověku a mír je duchovní stav, který je právě důsledkem Boží milosti. V Bibli jsou tato slova vždycky v tomto pořadí. Nejdříve je Boží milost a pak mír, který z toho člověk má.

Žalm 119:165 Kdo milují tvůj Zákon, mají hojný mír, žádné překážky je nesrazí!

Jan 14:27 Odkazuji vám pokoj, svůj pokoj vám dávám; já dávám jinak, než jak dává svět. Nermuťte se v srdcích a nemějte strach.

Věta - Milost vám a pokoj od Toho, který je, který byl a který přichází se vztahuje na Boha Otce. V knize **Exodus 3:14** se Bůh představuje Mojžíšovi slovy: Tehdy Bůh Mojžíšovi řekl: "Jsem, který jsem." A dodal: "Takto promluvíš k synům Izraele: „Poslal mě k vám Jsem."

Výraz – od Toho, který je – řecky ho on, popisuje věčného Boha, nezávislého na čase a prostoru, jehož existence spočívá v sobě samém.

Výraz – Který byl – vyjadřuje myšlenku, že Bůh existuje od věčnosti. **Žalm 90:2** Dřív než se hory zrodily, dřív než jsi zplodil zem a svět, od věků navěky Bůh jsi ty!

Výraz – který přichází – tato fráze se nevztahuje na druhý příchod Ježíše Krista, jak by se mohlo zdát. Souvislost ukazuje, že tuto myšlenku autor při psaní neměl. Jedná se zde o Boha Otce, který vždy existoval, existuje i nyní a vždy bude existovat.

Druhá osoba Boží trojice je zde popsána slovy **sedm Duchů před jeho trůnem**. Jedná se zde o osobu sv. Ducha. Číslo sedm je symbolické a naznačuje plnost a univerzálnost sv. Ducha. Sedm Duchů má co do činění se sedmi církvemi ve kterých Svatý Duch působí.

Prorok Izajáš popisuje příchod Ježíše, který bude plný Ducha Svatého.

Izaiáš 11:1-2 ¹Z Jišajova pařezu vyrazí proutek, výhonek z jeho kořenů přinese ovoce. ²Duch Hospodinův na něm spočine – Duch moudrosti a chápání, Duch rozhodnutí a odvahy, Duch poznání a úcty k Hospodinu;

V Listu Koloským Pavel o Pánu Ježíši říká: **List Koloským 2:9** V něm je tělesně přítomná veškerá plnost Božství,

Výklad pátého verše.

⁵a od Ježíše Krista, jenž je **věrný svědek**, ten **Prvorozený z mrtvých a vládce králů země**. Tomu, který si nás zamiloval, který nás **osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví**.

V tomto verši apoštol Jan přesně popisuje kdo vlastně Ježíš je. Dává mu tři tituly.

První titul je věrný svědek.

V Janově evangeliu je Ježíš popsán jako věrný svědek, který svědčí o Boží pravdě.

Jan 3:31-36 ³¹Kdo přichází shůry, je nade všechny; kdo je ze země, je pozemský a mluví pozemské věci. Ten, který přišel z nebe, je nade všechny. ³²**Svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá.** ³³**Kdo přijímá jeho svědectví, zpečetil to, že Bůh je pravdomluvný.** ³⁴Ten, kterého poslal Bůh, mluví Boží slova, neboť Bůh dává Ducha bez omezení. ³⁵Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou. ³⁶Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo Synu nevěří, nespátrá život, ale zůstává na něm Boží hněv.

Jan 8:13-14 ¹³Farizeové mu namítli: "Svědčíš sám o sobě, tvé svědectví neplatí." ¹⁴Ježíš jim odpověděl: "Ačkoli **svědčím sám o sobě, mé svědectví platí**, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy však nevíte, odkud přicházím ani kam jdu.

Jan 18:37 "Takže jsi král?" zeptal se ho Pilát. "Sám říkáš, že jsem král," odpověděl Ježíš. "Narodil jsem se a přišel jsem na svět, abych **vydal svědectví pravdě**. Každý, kdo patří pravdě, mě poslouchá."

Ježíš byl na této zemi věrným svědkem Otcovi lásky k padlé lidské rase. Za toto svědectví položil svůj život, aby mohl spasit ty, kteří ho milují.

List Filipským 2:5-11 ⁵Smýšlejte tak, jak smýšlel Kristus Ježíš: ⁶Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu. ⁸Ocitl se v těle jako člověk, ponížil se a byl poslušný, a to až k smrti - k smrti na kříži! ⁹Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval,

¹⁰aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí ¹¹a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Toto je dokonalý popis Ježíše Krista věrného svědka charakteru Boha Otce.

Jan 14:9 "Filipe," odpověděl Ježíš, "tak dlouho jsem s vámi a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mě, viděl Otce. Jak můžeš říkat: 'Ukaž nám Otce'?"

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno.

Druhý titul je Prvorozený z mrtvých.

Prvorozený se řecky řekne prototokos. V jakém smyslu je Ježíš prvorozený. To slovo najdeme také v

Jan 1:14 To Slovo se stalo tělem a přišlo žít mezi nás. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce **jednorozený** Syn, plný milosti a pravdy.

Římanům 8:28-29 ²⁸Víme, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému - totiž těm, které povolal podle svého záměru. ²⁹Ty, které předem znal, totiž předurčil, aby přijali podobu jeho Syna, aby se tak stal **prvorozeným** mezi mnoha sourozenci.

Přesto, že Ježíš nebyl první, který vstal z mrtvých, je první v tom smyslu, že všichni ostatní, kteří vstali z mrtvých před ním a po něm, získali svoji svobodu od smrti pouze Jeho vítězstvím nad hrobem. Jeho schopnost položit dobrovolně svůj život a zase si ho vzít zpátky, Ho odlišuje od všech ostatních lidí, kteří kdy vyšli z hrobu a charakterizuje Ho jako zdroj všeho života.

Jan 10:17-18 ¹⁷Otec mě miluje, protože **pokládám** svůj život, abych ho zase **přijal**. ¹⁸Nikdo mi ho nebere, sám ho pokládám. **Mám moc ho položit a mám moc ho zase přijmout.** Takový příkaz jsem přijal od svého Otce."

Jan 1:4 V něm byl život a ten život byl světlem lidí.

List Římanům 14:9 Vždyť proto Kristus zemřel a znovu ožil - aby byl Pánem živých i mrtvých.

Třetí titul je vládce králů země.

Planeta země je legitimním majetkem Ježíše Krista, protože ji stvořil. Tím že na kříži porazil satana a smrt, která je důsledkem hříchu, získal zpět ztracené vlastnictví, které bylo původně svěřeno do správcovství Adamovi. Kristus se opět stal právoplatným vládcem planety země a lidské rodiny.

List Koloským 2:15 V něm odzbrojil vlády a mocnosti, veřejně je odhalil a slavil nad nimi vítězství!

List Koloským 1:19-20 ¹⁹Bohu se zalíbilo všechnu plnost složit v něm ²⁰a skrze něj se sebou smířit vše. Krví jeho kříže, jím samým, pokoj způsobil tomu, co je na zemi i na nebi.

Zjevení 11:15 Tehdy zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly mocné hlasy říkající: "Království světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Mesiáše, jenž bude kralovat na věky věků!"

Plán spasení se krok za krokem naplnil životem, smrtí a vzkříšením Ježíše Krista. Na konci bude to triumfální vítězství nad silami zla.

Zjevení 15:15-16 ¹⁵Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On sám je bude pást železnou holí; on sám bude šlapat vinný lis planoucího hněvu Všemohoucího Boha. ¹⁶Na svém rouchu a na boku má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

Na konci velkého sporu mezi silami dobra a zla všechno stvoření uzná že Kristus je svrchovaný vládce.

Zjevení 5:13 Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: "Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!"

Jaký postoj mají králové země vůči Bohu najdeme v knize Žalmů.

Žalm 2:1-12 ¹Proč vzbouřily se národy a lidé vymýšlejí marnosti? ²Králové světa povstali, vládcové strojí spiknutí proti Hospodinu a jeho Pomazanému: ³"Pojďme rozlámat jejich okovy, shod'me ze sebe jejich provazy!" ⁴Směje se Ten, jenž trůní v nebesích, vysmívá se jim Hospodin. ⁵Jednou k nim ale v hněvu promluví, ve svém rozlícení je vyděsí: ⁶"Já sám jsem ustanovil svého krále na Sionu - své svaté hoře!" ⁷Povím, co prohlásil Hospodin. Řekl mi: "Jsi můj syn, já jsem ode dneška Otcem tvým!" ⁸Požádej mě a já učiním národy země tvým dědictvím, nejzazší končiny tvým vlastnictvím. ⁹Železnou holí je rozdrtíš, roztříštíš je jak hliněné nádoby." ¹⁰Proto, králové, buďte rozumní, soudcové země, nechte se poučit. ¹¹Služte Hospodinu s posvátnou bázní a veselte se s třesením. ¹²Líbejte "syna"! Kdyby se rozlítíl, na cestě byste zhynuli - jeho hněv může vzplanout ve chvíli! Blaze všem, kdo v něho doufají.

Pátý verš pokračuje slovy – Tomu, který si nás **zamiloval**, který nás **osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví**.

Poté co apoštol Jan identifikoval Krista, pokračuje popisem toho co Ježíš dělá pro svůj lid. Láska se totiž vyznačuje skutky a ne pouze slovy. Tato věta je tak zvaná **Doxologie** neboli chvalořečení (z řeckého doxa – sláva). Je to slavnostní provolání Boží slávy tvořící závěrečnou část křesťanské modlitby. Ukončuje se zvoláním „Amen“. Setkáme se s ní i ve

Zjevení 5:13-14 ¹³Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: "Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!" ¹⁴A čtyři bytosti řekly: "Amen!" A starci padli na kolena a klaněli se.

Tomu, který si nás zamiloval. Bůh miluje ztracené lidské děti. Jaká je to pro nás útěcha, když apoštol Jan, který byl vypovězen na ostrově Patmos napsal tuto větu. Nezávisle na okolnostech ve kterých žijeme je jedna věc jistá. Bůh nás miluje.

Jan 14:23 Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo; můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a budeme žít s ním.

Osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví. Ježíš opustil nebeskou slávu a žil životem plným utrpení a služby na této zemi. Dobrovolně dal svůj život za naše hříchy na kříži.

Jan 15:13 Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.

Římanům 5:8-10 ⁸Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci. ⁹Jsmeli teď jeho krví ospravedlněni, čím spíše jím budeme zachráněni před Božím hněvem! ¹⁰Jestliže jsme ještě jako nepřátelé byli s Bohem smíření smrtí jeho Syna, čím spíše nás, již smířené, zachrání jeho život!

Knih Zjevení je psána podle schématu svatyně. Na nádvoří svatyně byl obětní oltář, kde se každý den obětovalo za hříchy Izraele. Tento verš představuje Krista jako obětního beránka na nádvoří svatyně.

Výklad šestého verše.

⁶a který nás učinil králi a kněžími svému Bohu a Otci - jemu buď sláva a moc na věky věků. Amen.

Tento verš je přímý odkaz na knihu Exodus 19:5-6. Kde je vyvinut motiv královského kněžstva.

Exodus 19:5-6 ⁵Nyní tedy, budete-li opravdu poslouchat můj hlas a zachovávat mou smlouvu, budete mi zvláštním pokladem jako žádný jiný lid. Ano, celý svět patří mně, ⁶ale vy mi budete královstvím kněží a svatým národem.' Toto jsou slova, která promluvíš k synům Izraele."

Stát se královstvím kněží a Svatým národem bylo zaslíbeno dětem Izraele, pokud budou věrní a poslušní. Měli okolní národy seznámit s Bohem Izraele a stát se pro ně příkladem. Satan ovšem zkorumpoval izraelský národ a oni ztroskotaly ve svém poslání. Od doby apoštolů začalo být evangelium hlásáno pohanům, kteří se pak stali duchovním Izraelem nového zákona.

Galatským 3:26-29 ²⁶Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi. ²⁷Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli. ²⁸Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena - všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹A když jste Kristovi, jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

Tento verš ukazuje že novozákonní církve převzala funkci starozákonního Izraele, zatímco etničtí Izraelité kteří odmítli Krista ale pořád tvrdili že jsou pravý Židé, pravými Židy nebyli a stali se satanovou synagogou.

Zjevení 2:9 Znáš tvé soužení a chudobu (ale jsi bohatý), i rouhání těch, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale jsou shromáždění satanovo.

Ale ti, kteří přijali Ježíše za svého spasitele jsou skutečnými králi a kněžími.

Zjevení 5:10 Učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemí."

Být Božími králi a kněžími je velké privilegium. My již nepotřebujeme pozemského kněze jako byl například Aaron, který by byl prostředníkem mezi námi a Bohem. Při smrti pána Ježíše na kříži se chrámová opona roztrhla na dvě části.

Matouš 27:50-52 ⁵⁰Ježíš znovu hlasitě vykřikl a vypustil duši. ⁵¹V té chvíli se chrámová opona roztrhla vedví odshora až dolů, země se třásla, skály pukaly ⁵²hroby se otvíraly a těla mnoha zesnulých svatých vstala.

Jako litující hříšníci můžeme nyní přistoupit přímo k trůnu milosti, kde najdeme útěchu a pomoc.

Židům 4:16 Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.

Jsme také kněží.

1. List Petřův 2:9 Vy jste však vyvolený rod, královské kněžstvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví, abyste hlásali ctnosti Toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

Zjevení 20:6 Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.

Zjevení 3:21 Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.

My se dnes mezi sebou kněžími nenazýváme. Podstatné je, že máme přístup k Božímu trůnu skrze našeho velekněze Ježíše Krista v nebeské svatyni, který nám může dát všechno, co potřebujeme pro náš duchovní život zde na zemi. Jsme jeho synové a dcery. Jsme kněží a králové. A slíbil nám, že jednoho dne s Ním budeme sedět na jeho trůnu.

Jenom Kristus je hoden obdržet slávu a moc na věky věků. Když lidé pochopí, co pro ně Kristus udělal, tak Ho spontánně začnou chválit. Zde v knize Zjevení je chvála odpovědí spasených lidí na Kristovu lásku, která se projevila v ochotě zemřít na kříži za jejich hříchy. Kniha Zjevení není jenom kniha o tom, kdo je Ježíš, ale je to také kniha o tom, kým se stanou lidé, kteří se s ním sjednotí. Můžeme mít podíl na jeho slávě, když s ním spojíme naše životy. Kniha Zjevení motivuje lidi, aby povznesli svůj pohled nad věci tohoto světa a viděli Ježíše v nebeských nádvořích. Apoštol Jan nyní obrací naši pozornost na centrální téma této knihy, což je brzký příchod Ježíše Krista ve vsí slávě nebes.

Výklad sedmého verše.

⁷Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo jej probodli. Všechna pokolení země se pro něj rozplácí. Ano, amen.

Apoštol Jan v tomto verši spojuje výpovědi proroků Daniela a Zachariáše.

Daniel 7:13 Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli.

Zachariáš 12:10 Na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ale vylijí Ducha milosti a modliteb a tehdy pohlédnou na mě, jehož probodli. Budou ho oplakávat, jako se oplakává jediný syn; budou nad ním hořce truchlit, jako když umře prvorozený.

Pak spojuje tyto dva verše s Matoušovým evangeliem.

Matouš 24:30 Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí.

Nebeská oblaka jsou v těchto verších symbolem pro nebeské andělské zástupy.

Matouš 35:31 "Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na trůnu své slávy.

Satan se chtěl vyvýšit a vládnout nad všemi anděly a rovnat se s Nejvyšším.

Izaiáš 14:13-14 ¹³Říkával sis přece v srdci: "Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních; ¹⁴vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším."

Každá žijící bytost na této planetě uvidí druhý příchod Ježíše Krista na vlastní oči - každé oko Ho uvidí. Nějaké tajné vytržení neexistuje.

Matouš 24:27 Příchod Syna člověka nastane jako blesk - rozzáří oblohu od východu až na západ.

Druhý příchod Ježíše Krista uvidí nejenom všichni lidé z té generace, která bude žít v tom okamžiku na planetě zemi, ale i ti, kteří ho probodli. Ježíš prorokoval Kaifášovi a všem těm, kteří Ho soudili, že Ho všichni při Jeho druhém příchodu uvidí.

Matouš 26:64 "Sám jsi to řekl," odpověděl mu Ježíš. "Říkám vám ale, že napříště uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na nebeských oblacích."

Aby se mohlo toto proroctví naplnit, musí být zvláštní vzkříšení všech těch, kteří byli svědky této scény. Vzkříšení budou nejenom tito lidé, ale i římsí vojáci kteří Ho probodli a ukřižovali. Prorok Daniel nám pomůže pochopit toto zvláštní vzkříšení.

Daniel 12:1-2 ¹"V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn - každý, kdo je zapsán ve knize. ²Tehdy se probudí **mnozí**, kdo v prachu země spí. Jedni k věčnému životu, jiní k hanbě, pro věčnou výstrahu.

Druhý verš popisuje skutečnost, že existují dvě skupiny lidí, kteří spí v prachu země. Jedni vstanou z mrtvých k věčnému životu, zatímco ti druzí se sice také probudí ze spánku smrti,

ale neobdrží věčný život. Vstanou z hrobů k hanbě pro věčnou výstrahu. Dříve, než je oheň totálně zničí, všichni uznají, že Boží soudy jsou spravedlivé.

Zjevení 20:14-15 ¹⁴Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera - to je ta druhá smrt. ¹⁵Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Filipským 2:9-11 ⁹Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval, ¹⁰aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí ¹¹a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Zvláštní vzkříšení potvrzuje skutečnost, že zároveň se spravedlivými vstanou z mrtvých i nespravedliví. Přitom se všeobecné vzkříšení bezbožných odehraje až na konci milénia – tisíciletí – a ne při příchodu pána Ježíše.

Zjevení 20:5-10 ⁵Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení. ⁶Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let. ⁷Až uplyne těch tisíc let, satan bude propuštěn ze žaláře. ⁸Vyjde svádět národy ve čtyřech koutech země, Goga a Magoga, aby je shromáždil k boji - takové množství, jako je písku v moři. ⁹Zaplnili celý obzor, obklíčili ležení svatých i to milované město, ale z nebe sestoupil oheň a pohltil je. ¹⁰Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; tam budou trýznění dnem i nocí na věky věků.

Všechna pokolení země se pro něj rozplácí. Ano, amen. Doslova je zde napsáno že budou kvílet – bouchat se do hrudi v hlubokém psychickém zármutku. Řecky kop-to.

Výklad osmého verše.

⁸"Já jsem Alfa i Omega," praví Pán Bůh, který je, který byl a který přichází, ten Všemohoucí.

Alfa a omega jsou první a poslední písmena řecké abecedy. Jinými slovy Ježíš Kristus je první a poslední, počátek a konec všeho. Z biblické perspektivy mají dějiny světa logický počátek a konec jedině díky Kristu. Ježíš zasahoval do lidských dějin v minulosti, má vše pod kontrolou v současnosti a v budoucnosti vyvrcholí dějiny světa Jeho druhým příchodem.

Písmena abecedy utváří slova. Celá Bible je psána slovy Božské abecedy a tou je Ježíš. Ježíš je logos tedy slovo.

Jan 1:1-3 ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je.

Ježíš je Všemohoucí. Řecky pantokrátor. Toto slovo se skládá ze slova pan – všechno a krator což znamená vládnout. Doslova to znamená vládce všeho.

Kniha Zjevení nás neinformuje jenom o tom, co se stane v budoucnosti, ale seznamuje nás s mocným, věčným a milujícím Bohem, který má celé dějiny a i naše životy pod kontrolou.